

Малки приказки за лека нощ

Сам Таплин

Илюстрации

Виолета Дабижа, Симона Димитри,
Франческа ди Киара

Издателство „Фюм“

Малки приказки
за лека ноћ

Приятелят на лисичката

В една топла пролетна вечер малкото язовче седяло на брега на горската рекичка и пляскало с крачета във водата. След малко дошла и малката лисичка.

– Здравей, язовче! – поздравила го тя. – Искаш ли да си ми приятел?

– Не знам – отвърнало язовчето. – Какво означава „приятел“?

– Ами и аз не съм сигурна, но мисля, че е нещо хубаво – казала лисичката. После седнала до язовчето и също потопила крачета в рекичката.

– Не разбирам... – продумало учудено язовчето. – Как може да съм ти приятел, като не знам какво е това?

– Прав си – въздъхнала лисичката.

Двамата седели на брега и мълчали.

– Е, довиждане! – сбозувала се накрая лисичката.

– Довиждане! – отвърнало язовчето.

Малката лисичка си тръгнала. Както вървяла през гората, внезапно чула стъпки зад гърба си. Кой ли може да е? Обърнала се. Насреща ѝ стояло язовчето и я гледало.

– Спомняш ли си как двамата седяхме на брега на рекичката? – попитало то. – Мисля, че когато седяхме заедно, беше по-приятно, отколкото когато си седях сам.

– И на мен ми беше приятно! – зарадвала се лисичката.

– Може би това означава да си имаш приятел? – замислило се язовчето.

– Да, сигурно е така – съгласила се лисичката.

– Какво друго правят приятелите, освен че заедно пляскаат с крака във водата? – развълнувало се язовчето.

– Не знам. Да вървим да разберем! – предложила лисичката.

– Да! Да вървим! – заподскачало радостно язовчето.

И двамата тръгнали заедно.

Какво казал слонът

Луната изгряла над джунглата и на всички животни им се доспало.

– Кое ли е най-приятното нещо преди сън? – измърморила маймунката и се прозинала. – Аз например си хапвам манго и си мисля за утре. Това е най-хубавото нещо, което можеш да правиш, преди да заспиш.

– Не! – възразил папагалът и притворил очи. – Най-хубаво преди сън е да отпуснеш криле и да си представяш как летиш сред слънчевите лъчи.

Тигърът сънливо отворил едно око.

– Не! – заявил той. – Най-хубаво преди сън е да се свиеш на кравайче и да преброиш го десет.

– Не! – измънкал сънливо хипопотамът. – Най-хубаво преди сън е да размажеш калта между пръстите си и да си припомниш всичко, което си правил през деня.

В началото слонът не обелил и дума, но после казал:

– Всички тези неща са хубави. Но нека ви кажа кое е най-хубавото нещо преди сън. Най-приятният начин да завършиш деня е...

Всички затаили дъх и зачакали да чуят какво ще каже слонът. Цялата джунгла утихнала, чували се само шумоленето на листата и плискъкът на водата в реката.

Слонът обаче така и не прогължил каквото искал да каже. Но и никога не го попитал, защото всички били заспали.